Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

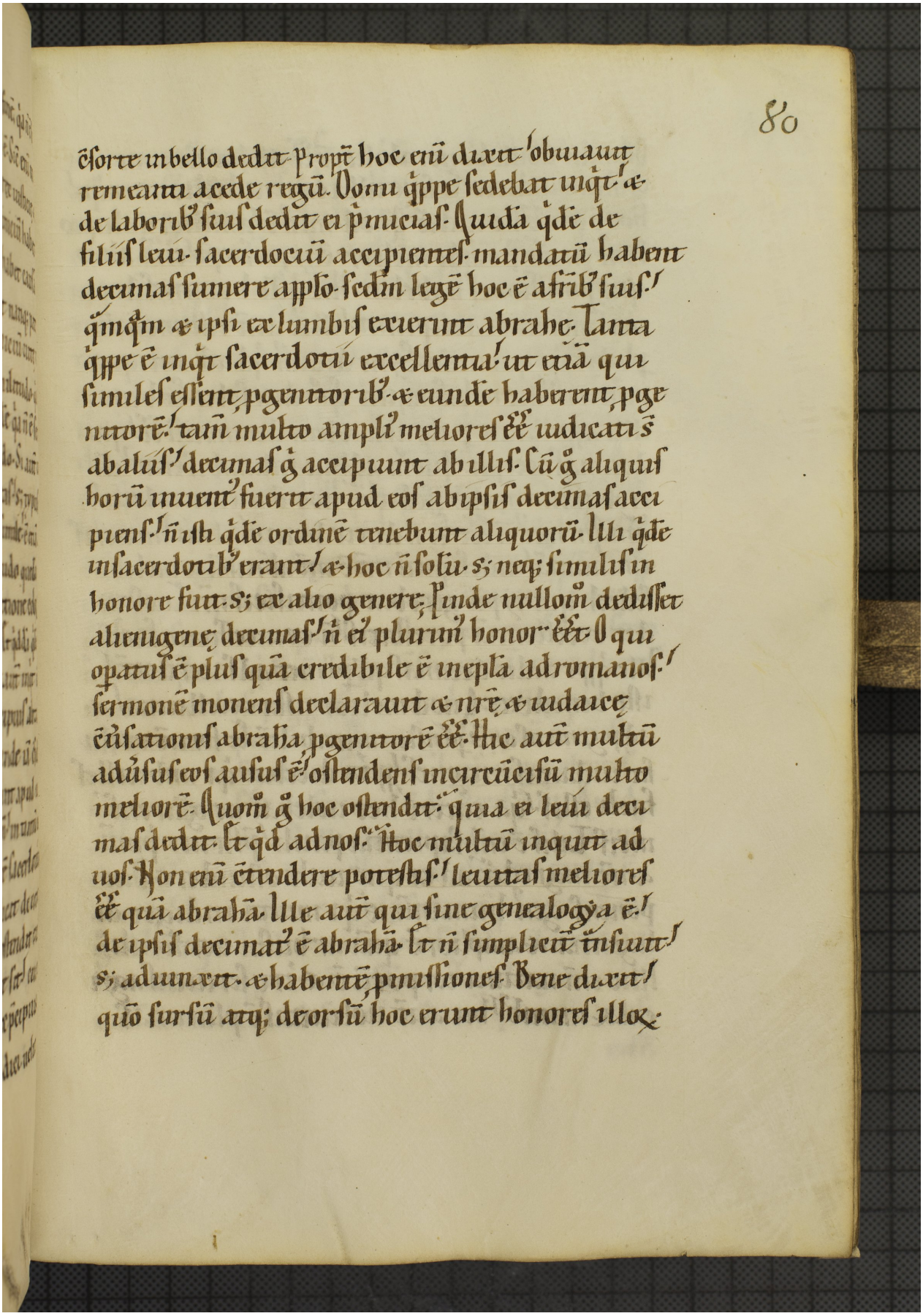

80

c̄sorte in bello dedit p̄opt̄ hoc eū duxit obuiauit
remeanti acede regū. Uomu q̄ppe sedebat uniq̄t æ
de laboriḇ suis dedit ei p̄mucias. Quida q̄de de
filiis leui. sacerdociū accipientes. mandatū habent
decimas sumere applo. sedm legē hoc ē a fris suis.
q̄m q̄m æ ipsi ex lumbis exierunt abrahe. Tanta
q̄ppe ē uniq̄t sacerdotii excellentia. ut etiā qui
similes essent, pgenitoriḇ. æ eunde haberent, pge
nitorē. tam multo ampli meliores ēē iudicati s
abalis decimas q̄ accipiunt abilli. Cū q̄ aliquis
borū inuenit fuerit apud eos abipsis decimas acci
pient. ñ ish q̄de ordinē tenebunt aliquorū. Illi q̄de
insacerdotiḇ erant. æ hoc ñ solū. s; neq; similis in
honore sunt. s; ex alio genere, Unde nullom̄ deduxisset
alienigenę decimas. ñ ei plurim̄ honor ēēt. Q qui
opatus ē plus quā credibile ē inepta adromanos.
sermonē monens declarauit æ nrę. æ iudaicę
cōsationis abraha pgenitorē ēē. Hic aut multū
adūsus eos ausus ē ostendens incircūcisū multo
meliorē. Quom̄ q̄ hoc ostendit. quia ei leui deci
mas dedit. Et q̄d ad nos. Hoc multū inquit ad
uos. Non eū ētendere potestis. leuitas meliores
ēē quā abrahā. Ille aut qui sine genealogya ē.
de ipsis decimat ē abrahā. Et ñ simplicit̄ insiuit
s; adiunxit. æ habentē pmissiones. Bene dixit
quō surstū atq; deorsū hoc erunt honores illoꝝ.